

(દીશમખર) નસીહતના બે ખોલ. (૧૮૯૦)

મહલાહના નામથી ને મોટા મેહરખાન રહુમ કરતા.

આ ખોદા આ સું થઈ પડે કે હમારી આંખો ખુલતી નથી આંખો છતાં અંધા છીએ. કેમ હમને નથી સંભલાતું કાનો છતાં બેહરા થીઆ છીએ. તું હમારા દીલની આખ કાન ખોલકે ખર હમને સુઝે ને ખર સાંભલીએ. આ પ્રવરદીગાર તું મારા પાપને માફ કર જેથી મારા દીલમા સફાઈ આવે ને તેથી વધારે તારી પરાયતના કર ને તારા હબીબ મોહમદ સાહેબ તથા તેવણના તાબેદારો પર દરદ અને સલામ મોકલા કરે.

સાહેબો મારો એક દોસ મને કહેવા લાગ્યો કે આ દોસ પ્રથમ ખેસને પછી દરવેસ તું બીજા કોમોને માટે ચોપાનીઆ તથા નસીયત લખેછે અને આપણી કોમ માટે કેમ નથી લખતો ખોદા કરને તારા બે ખોલથી કંઈ આપણી ઊગણસી કોમની સમજ ખુદે અને ખુરી રશમોથી બચે તો શુ? ખુદા અને તેનો સ્થુલ કમ રાજ્યથરો? કદી નહીં પરવરદીગાર તમારી મેનતથી જરૂર રાજ્ય થશે અને તમારા સાફ દીલની બરકતથી જરૂર ફેજ થયા વગર રહેશે નહીં વાસ્તે **નસીહતના બે ખોલ** લખસો.

તે ઊપરથી મુરખખો હું તમો સાહેબોથી મારી ચાહી બે ખોલ તમારીખી જમતમાં મુકવાની તસ્દી આપું છું અગર જે મારી સમજમાં આ વાત ખરી આવેછે કે નાહકે મોહકે મોટી વાતો કરેછે તથા ખુદ ફજાબત બંજને નસીહત, વગેરે પણ તમો સાહેબો મારા હાલપર ખીયાલ ન કરતા સમજવું કે હમો દીવાલથી નસીહત લીજીએ છીએ.

ખાયાલ કીવડ અરજીવ જ કરસ ત ખરત તમા તન સાના સ-તાપ કોઈ તારી સાંભલનાર છે? તારે સું. પરંતુ મારા અખત્યારની લગામને હ દીસ શરીફ પકડી મને આ લખાણ પર બેચો એટલે હજરત ફરમાવેછે કે મણસની તરાણ તરેછે પેહલી એકે ખુરા કામ કરનારને દબાણ કરી રોકે બીજા એકે દબાણથી તો નહીં પણ મોહથી દોકોને રોકે તરીજ એકે તેઓને ન દબાણ કરી રોકે નમોહથી રોકે પણ ફકત દીલમાં ખુરાઓનો ખુરાઈ રાખે ફરી હજરત કહેછે કે આ છેલ્લો દરજ્જે ઈમાનના જઈ હોવાથી હોયછે તારે બીજા તરાની શક્તી વાલામાં ખુદાએ મને કીધો એ તેતુ મોટું એહસાનછે જેથી હું આ લખું છું મારા પર ફકત પોહચવી દેવુછે આગલ આપ સાહેબોનો અખતીયારછે માનોકે ન માનો.

રંગરાગ તથા વાનુગાનુ હરામછે એની સાચેતી કરવાની કાંઈ જરૂર નથી કારણ કે તેતો આપણા ભાઈઓ સરવે માનેછે માટે હવે તે ખુગઈઓકે દીખત રીતે માલમ પડેછે તે જાહેર કરવું જોઈએ.

આપણી કોમમાં બંદોબસ્તછે કે કોઈ આપણી કોમવાલો તાઈફી (હરામન'ગી) આપણા મોહલામાં નચાવે નહીં. એ બંદોબસ્ત આપણા ખુસી લાયકછે અને ખુદા થી ચાહું છું કે જેમ આજ સુધી એ બંદોબસ્ત રહ્યો તેમ ભવીસમાં પણ રાખે. તારે આપને હમાણ્યોના ગાવાને સમજણીનાં ગાવા સાથ સરખાવવું જોઈએ એકે.

એમાં વધારે નુકસાન કારક ક્યું છે તો વીચાર કરતાં માલમ પડે છે કે દુમણીઓનું કારણ કે નાચ તો મરદોમાં થાય છે અને તેની પુરાયો મરદો ઉઠાવે છે પણ દુમણીઓ તો ઓરતોમાં થાય છે જેથી ઓરતો તે પુરાયોમાં ફસી પડે છે અને મરદો કરતાં ઓર તોનું એ પુરાઈમાં ફસવું ઘણું નુકશાન કારક છે કારણ કે દુમણીઓ જે ગાય છે તે ચાતો ખુદા રસુલની તારીફ હોય છે અથવા ઇરાકની વાતો હોય છે અથવા ફોહોશ ખાલ કલુચ હોય છે તારે એ તરણેવમા ખુદા રસુલની તારીફ બોલુનકમ હોય છે ને કેમ કેમ ન હોઈ દુમણીઓ તો મોજને વાસતે બુલાવાઈ છે અને ખુદા રસુલની તારીફમાં મોજ ક્યાથી આવે આ રી સીધ થાય છે કે દુમણીઓના ગાવામાં ઇરાકી વાતો તથા ખુદી બેહુયાયની વાતો ઘણી હોય છે તારે વીચાર કરો કે આપણી કોમ સફર કરનારી છે જેથી બહાર ઘણી મુદત વગર ઘણીએ કહાડે છે તે ઇરાકની વાતો સાંભલે તથા બારદાન બાદ કીધેલી વાતો સાંભલે જેથી તેઓની શહવત જોરકરે એ નુકસાન કારક મરદો કરતા વધારે હોઈ કે નહીં ?

વરી જરા ગફલતના પરદા ઉઠાવી જુવો કે જેઓને નાચરંગ ગણે જોવા નો શોક હોય છે તેઓને કઈ નહીં તો બેચાર ગજલ પણ મોહડે કરી લે છે એ આપણી કોમના ૨૦ થી ૩૫ વરસની ઉંમર વાલાઓનો હાલ તપાસેથી સાફ માલમ પડે છે ત્યારે મજકર કાઈદા પરમાણુ દુમણીઓની સામલનારીઓએ પણ કેટલીક ગજલો ચાલ કીધી હોય. મારા એક રીપોર્ટરે મને બપોર આપી કે ઓસ્તોમાં પણ દુમણીઓને ફરમાસ કરી પોતાને પરખતની ગજલો બોલાવે છે આથી માલમ પડે છે કે ગજલોની બેચાર કહ્યો તો જરૂર સીએ લીઓ છે તારે આગલ જતા સ ન સીખરો ?

પાંચ મોહોલાને જો આપણે તપાસએ તો તેમાં સરવ નમાલ નહીં નીકળે પણ નીકળે ત્યારે ખીયાલ કરો કે આપણે તપાસ કરે છે ત્યારે આખીરાત પુરા કામમાં ધુમ કચર લાગે જેથી પાર પડે ની નમાલ એ ને ઇજ્જ થઈ તેઓની ફજરની નમાજ જઈ એ કેટલા દરજ્જાના વખાલતુ કામ છે એવો.

વરી ખીયાલ કરો કે માણસ ગોસામાં બેસનારની અગર નયત પુરા કામ તરફ થઈ તોપણ તે કસી શકે નહીં. કારણ કે તેને લોઢાને ખોદ રહે છે પરંતુ જ્યારે કોઈ માણસ આગલ દોરનાર મલે છે તો પછી તેની ભુરકીમાં આવી ચરીતર સીખી ભુડાં કામ કરવા ત્યાર થાય છે. ત્યારે આ દુમણીઓને આગલ દોરનાર કુટણ્યો કરતા કેમ દરજે ગણવું નહીં. ત્યારે જો એના બંધ કરવાના લીધે એ ન લેસોતો એમ માલમ પડે છે કે આપણી માએનો પાસે કુટણ્યો જાહેર રીતે આવે ને આપણે તેને નરોકએ એ કેટલા દરજ્જાની મુખ્યાઈ છે તે અફસવાલા ખુદ સમજે.

નાચવા કુદવાનો પેસો બહુ જલ છે એજ કારણથી જે એ ધંધા અખત્યાર કરે છે તે શરઆતમાં સરમાઈ પણ છે અથવાતો તે બંજ ફનોમાં છટેલ હોય છે તે જુલુ કામ અખત્યાર કરે છે ત્યારે પેલુ કહેવાત વાલુકે “જુવાનીમાં છીતાલુ તો ઘડપોણમાં કુટણ્યપણુ ખરચ” તે પોતાનો હુજર બતલાવવા વગર કેમ રહેસે અને ખાસ કીને બેનસાથે કમાઈપણુ મલે એતો કીચાજેવું થઈ પડે.

જે જગ્યા દુમણીઓ ગાયછે તથા સરવ વગર ધણીની નહીં હોતી તેમ સરવ ધણીવાલીઓ પણ નહીં હોતી ત્યારે વગર ધણીવાલીઓને તો ખુશ લખણ મુજે એમાં કાંઈ નવાઈ જેવું નહીં પણ ધણીવાલીઓ પણ ફેટલીક ખુશ ઓ સીખે છે. કારણકે તે જ્યારે સાલસવા જાય છે ત્યારે પોતાના પતીની રજા લઈ જાયછે કે નહીં? જો કહે કે વગર રજાએ જાયછે તો એથી મોટી ખુશ બીજી કઈ હોય કે નફરોજા વાસ્તે શરીરતવાલા એમ કહેછે કે પોતાના ભરથારની રજા લઈ રાખે, શાયદ ધણીનું મન દીસના મુવાનું થાય ત્યારે જુદા કામમાં રાતને વખત વગર રજાએ જાય એ કેવી ખુશછે તે તમે સમજ લીઓ. અને જો રજા લઈને જાયતો એ કેવી શરમની વાતછે કે અરતી પોતાના ધણીને ઉલ્લુને માફક દ્યુસ બનાવી ઘેર મુવડાવી નાચ રંગમાં જાય એવા માણસોને જવવાથી મરજુ બેહતરછે હાઈ અફસોસ આજે આવું વખત આવું.

કાંઈકે છેકે એક ચીજ મોટાને તાંથી નીકલે ફરી બીજાને તાં થાઈ. રેતાં રેતાં એમ થઈ પડેછેકે તે ચીજ વગર કાર થાઈ નહીં દાખલા તરીકે મીયાભાઈ વાડમાં કોઈ વેડવા વગર નાચે થતા નથી ને જો કદાજ થાઈખાંતો લેકો તેને બોલે છે. એવીજ તરે આ દુમણીઓની ખુશી રસમ ચાલુ આપણે તાં થઈએ રેતાં રેતાં તેવીજ તરે થશે જેથી ગરીબો પર મોટો જુલમ પડશે મોટે આ વખતમાં એના બંધ કરવાની તદખીર કરવી જોએ નહીંતો આગલ જતા ખુવારી છે.

બીજી આપણી કોમ ખજ કોમમાં વખણાયલી છે અને લોકોને ધરમ સમજી આપણા ઉપર ઘણા સારો વીચાર છે તે જ્યારે આવા દ્યુશી પણાનજ એટલે આપણે ઘેર પડા રહ્યે ને આપણી માં બેઠેલ બઈરી ગાવં માલલવા જાઈ જેથી ઉપલા વીચારોને નામ કરનાર થાઈ છે મોટે આજે ને ૨ નામ કરનારી તદખીર કરવી જોઈએ.

કોલમાંઓએ કાંઈકે લખેલોછેકે ગુનોહ ગુનાહને બેઠેછે એનું ખરૂંપણ મણીઓના મોઆમલામાં પણ જોવામાં આવું. તેએકે મારા એક રીપોટરે ખબર આપીકે દુમણીઓ ફક્ત ગાતી નથી પણ તેને સાતે બીજા પણ ઢોંગ થાઈ છે કે કોઈતો જાકલઈકે કોઈ રદના વેસ લેછે ને કોઈ જણવાની થવાવીરો પેટે માટલુ બાંધેછે ને ફાંદેશા બંધવો કરેછે. એ વગર બીજા પણ ફેટલાક કામ થાઈ છેકે તેનું જાહેર કરવું આ જગ્યા મુનાસેબ જાણતો નથી.

પરી બીજા એક રીવાજ વીરો મને આટલુંજ કહેવાનુંછેકે આપણા મુલકમાં સવથી કુલેતન નફ્ટ બેશરમ છીનાલો ઢેડીઓ કરતા બીજાઓ કમજ હોશે ત્યારે પંદર વીરા ઢેડીઓને બુલાવવું તેઓ પાસે ઘરબા ગીત વગર ગવડાવા એટો દમ જીઓ કરતા પણ દસ વીસ હીસ્સા વધી જાયછે. અને દુમણીઓથી જેટલું કુખ પાડ પડોશીને વેઠવું પડેછે તે કરતા વધારે એઓથી વેઠવું પડેછે કારણકે દુમણીઓતો બે કે ત્રણ આવી અરડાઇએ પરંતુ ઢેડીઓતો લશકરને લશકર અરડાઇએ એ તમેપર કાંઈ છુટું નથી.

પરી એમ પણ સાલસવામાં આવુંછેકે તે ઢેડીઓના વચમાં એક ઢેડા પણ ઉભો રહેછે અને તે ઢેડીઓને સરણ ચડાવેછે ને તડકડયા માફક ઢોંગ પણ કરેતો

જાન્યે તયારે ખીયાલ કરોકે આપણી મા બેઠુનો પેરી ઓડીને જાળને તેને આગલ માટીડો અને મટીડોની કેહવો કે સવકોમમા એ શરમ નાએ એ ઘણું અજબ જેવું છે.

વરી એમ પણ સાંભલવામા આવુછેકે તે ઢોડા કખી ફીરવાદ પણ ફેરે છે કે છાએમ વગર તાડીએ કંઈ કુદાઈ નચાઈ ? તારે તેઓને કપીચો રાડ રીખીચો તાડી પીવાનો પણ અપાઈછે તારે તેઓ પીએછે ને મસત થઈ જાઈછે ને મનપર આવે તેમ બોલેછે. તારે ખીયાલ કરોકે નીશા ॥ હાલતમાં માણસ માખેનને ઓલખી રાખતે નથી એવા વખતમા ખુદા નકરે કંઈ ઉધુ ચીતુ થયુતો ઢોડા લજવાસે કે આપણે ? તે તમે ખુદ સમજ લીએ.

મારા એક દાસે મને ખબર આપીકે ઢોડીએ ઘણું નરકટ નરકટ બોલેછે અને એક ઢોડયા ગીત પણ મને સભલાવું. હવે તે ગીત આ જગ્યા લખવા ગાણું મને અગર લાગેછે અને મારો હાત ધરૂંજે પણ મને ખાતરીછે કે તે ગીત મારા મુરખખીએને ગરૂલતથી જગાડશે તથા ફેટલાક ઈજડાએને મ.દાઈમાં લાવશે જેથી મારે લાચાર થઈ લખવું પડેછે તે આછે “પાતલયા પાછો કહાડ પેકું મારૂં ફાટેછે” હવે આ એવા સખદાછેકે ના મરદાને પણ જોરા આવે તથા શૌ વરરાની પાકદામનને પણ એક વક્તા ઉલટાવી દીયે અરે મારા ભાચા આ કડીતો એક નમુના દાખલછે એ વગરતો સેકડો રાખદો બોલવામાં આવેછે જેથી ગેરતવાલા એની રહો કાપેછે પરંતુ હીજડાએને કંઈ ખીયાલ આવતો નથી. આ મારા મુરખખીએ ! શું તમે તે ગીતો નથી સાંભલયા શું તમેને એ બેલ દની ખબર નથી ? જો તમે મુરખખી થઈ કેમ એના અટકાવના ઉપાય નહીં લેતા. શું તમારું તાર જાગેછે ? કહી નહીં.

વરી એમ પણ સાંભલવામાં આવુછેકે જેમ દુમાળાને ફરમાર થાઈછે તેમ ઘેડચોને પણ ફરમાસ કરેછે તયારે ખીયાલ કરોકે કુવી વાંતોની ફરમાસ કે જેથ મરદો લજવાઈછે ને ઓરતો તેને સાંભલે. હેરૂંજે આપણા ઘરકે જે આપણે સંભળતા લજવાએ ને તે ઓરતો ખુશીથી સાંભલે ને આપણે કંઈ બોલએ નહીં એથી મુરખાઈ બે શરમી બાજુ શું હોશે.

વરી બુવેકે બાપ દીકરાને તથા મા દીકરીને જયામુધી ભારબોજ પર રહે તથા મુધી બેવમા ભાર બોજ રહેછે. પણ જયારે બેમાથી એકે ભારબોજ મુકી દીધાકે ફરી તેમા સાર રહેતો નથી તારે ખીયાલ કરોકે જયારે ઘેડચો ભાણુ પુડે બોલે ને મા દીકરી ખીખી હશે પછી ભાર બોજ કયા રહેચો. તયારે એથી બાજુ કંઈ બુરાઈ હોશે કે જેથી દીકરી, માથી બે અદમ થઈ જાઈ ? તેના આપણે અટકાવ માં ઉપાયો ન લીજએ તો આગલ શું થશે.

વરી આ ગઈદા પરમાણે કે છીનાંલ કુશળપણું કરવામાં અચકાઈ નહીં. તથા ઘેડચો છીનાલો હોવું એ જાહેરછે ને ઉપર હું લખી પણ મુકો છું તયારે એવી નાલાએક ઘેડચો મજકુર તરે પર ભુડા; રાખદો બોલે ને આપણી માખેનો હશે. પછી ઘેડીને પણ બીજા કોઈ તરેની વાત બોલતા શરમ સાની રહે. બસ આથી પછી ચાહે તેમ દાવ ચલાવે કુસલાવે બેહકાવે જેથી જાએ. તેટલો બગાડો થાઈ

વરી જીવોકે આપણે તા એક નકલ મસહુરછેકે ધધલભાઈની શાદીને ધા ગાના ઓહોત, ખાના પીના થોડા ને કુતતોકા ચીત” એથી આ મતલબ લેતા હતા કે મીયા ભાઈએને તા નાચ રંગ વગરે ચીજોથી ધાધલ બોલું કરે છે હવે તો તે ધીગાણા કરતા દસ ગીસ દરજ્જા આપણે તાં વધારેછે જીવોકે તેઓને તયાતો એકાંતવાર નાચ થાઈછે ને એક બેવાર કુમણીઓ પણ આવેછે પરંતુ આપણે તા તો કંઈ દહાડા સુધી કુમણીઓ ચાલેછે ને એક રામજીની ઠીકાણે વીર કલે તાંન ઘેડ્યા આવેછે. રહી સહી રંગ સાહેબની ખાટ હતી તેવાજ નાં રાંદેર નાં ચોરવાડામા વસતા થયા અફસોસકે જે વાતની એબ ખંજાલાચીને લગાડતા તે આપણામાં આવી પડી ખુદા આપુને સમજ દીએ.

મારો એક દાસત કેહવા લાગોકે પરથમ હીજડા પણ કબી કબી છોકર પેદા થતું ત્યારે આપણી કોમમા આવતા તારે મે તેને કેહયુકે હીજડાનુ નામ પણ મો લે તેની ખાતછે તેવાજ વરી કોઈ એસ પુરી પાડવા લાવસે જેથી એ લોકોને ચાદ નહી આવે તેજુ કરવુ જોઈએ ખુદા કરેને તે મન હુસ કદમને કોઈ નળે લે વે

હાલ ખુદાના ફજલો કરમથી તે માણુદે તઆપુને સુખચારા કીધાછે જેથી ફકત ધીગાણાના વધારનારા થયા પણ સદા હાલ કોઈના સરખો રહેતો નથી જે થી ખુદા નકરે જો પડતી દસા આપણી આવે તે ચાલુ થયલી પુરાચો જરી રહેતો “ખાના પીના થોડાને ધીગાણુ બોલું” નાલાએક આપણેજ થઈ પડચે તારે આપુને જોઈએકે આ સાલતો ચલાણમાં એવી પુરાચોથી કે જેથી દીન કુતયા બેવની ખરાબી થોહચે તથી ખચવાની ફીકર કરવી એ તમો મુરખીઓનુ કામછે. ખીજુ આપણે તાં જે ધીયડીની રીવાજછે એમા એવી પુરાઓ છેકે ગેસવાલો માણસ કદી કબુલ કરે નહી તે નીચે પરમાણુછે.

જ્યારે નવશાને ઘોડે બેસડાવેછે તેવાર આપણાવાલા બધર્શિં સારી રીતે જ જને મલે તે પેરી ઓડી સમરાઈને જાયછે તે વખત આપણાવાલા મરદો બોલે કમ હાજર હોયછે તેવા વખતમાં આપણી મા બેહુના સંગારાયલીઓ લુચા લકંગા છકટા ધરગમચી ઘોલી ડાડયા રસવાલાઓમા આવે તે સાંભલે ને જોઈ ખુસી થાઈ કહો ભાઈચો એ બગાડાની ચીજ છેકે નહી?

એ ડાડયા રસ પરગમ પર ઘણુ ખર ચલાવેછે ને કલાક ૯ થી ૨—૩વાગા સુધી ચાલેછે તેમા કોએકજ મોહોલલો ભાચેજે ખાલી રહી જતો હોરો કે તે મોહોલલામા હલા રહી ડાંડયા રસ ન પડાતા હોઈ નહીતો સરવ મોહોલ્લામા ૪-૫ ઠીકાણે હલા રહી ડાંડયા રસ પાડવામાં આવેછે જેથી મોહોલલા વાલા આ પર ફેટલુ કુખ પોહચતુ હોશે તે તેઓની ઉંગ આલખતી હશે. મે મારે કાને કાન એ ડાંડયા રસની પુરાઈ મસજીદને ઓટલે સાંભલીછે પરંતુ કોઈ ખુદાના લાલ પેતાને તાં કારને ડહાડે લાવા વગર રહેતો નહી તથા દાસત ખીરાદરને તાં કારને ડહાડે એવા કામમા કામે લાગવા વગર રહેતો નથી. હાઈ અફસોસ એવી બેગેરતી આવી પડીકે બોલચે કંઈને કરીએ કંઈ.

જેટલી અસતરીએ તે વખતે જોવા હાજર હોઈ છે તેના ધણીએ સરવે તો હાજર હોતા નથી. પણ કોઈકને ત્રીયારે તો હાજર હોઈ છે તારે આથી એમ માલમ પડેછે તે પુરશે ધીર પલંગ પર સુતા સુતા ઉગથી રાહત લીએ ને તેવણી અસતરીએને સવારી પરગમ હાડયા રસ જોવેથી રાહત લેવા મોકલે એથી વધારે બે ગેરતી મરી સમજ પરમણે કોઈ માલમ પડતી નથી.

એ રસમ પરથમ આપણે તો હતી નહીં. પણ કોઈ રોતાનના દોસદારે કાહડીને પછી રોતાનના લગકરે ટેકો આપો જથી એ રસમ આપણામાં જરૂર જોઈ થઈ ગઈ છે. મારા પીયારા ભાવે એજ હાલ દુમણીએ રંગનો સમજવો કે હાસતો રાંછે પણ આગલ જતા જરૂર જેવું થઈ પડશે.

પરથમ આપણી કોમમા તાડી પીવાને ગણે. રીવાજ હતો ને તેમ એજ ગણતા નોતા. તારે તેઓના દીલ ગેરતથી ભરપુર બહાદુરો જેવા હતા. આ વખતે મા તાડી પીવાની એજ ગણાય છે જથી સરવ પીનારા નથી તેમ પીનારને લોકો બોલેછે ખરા. પણ દીલનુવોતો બે ગેરત મુરો જેવા થઈ ગયા છે એ આપણા ચલણોથી સાફ માલમ પડેછે ખુદ જાણે હમો પર કોઈ આફત આવનારી છે કે શું ? જથી હમોને ખુદાની સુકરને બદલે કંઈરાનુ કરવું સુજેછે. ને જે નીચ વણના કામ તે હમોમા શાબાશીના ગણાય પડાછે. ને જે સુધારાથી ખુદ તથા પેગમબર રાજ થાઈ તેને બદલે એવો સુધારો કરવાનું સુજેછે ખુદ તથા તે નો નીચ ગુરો શાઈ.

એ વગર આપણા ચલણોમા એટલીતો બધી પુરાચો પરવેશ થઈ ગઈ છે કે જો ભાવે તમો અકલના કોડયામા શરીઅતનુ તેલ પુરી પોતાના ચલણોના ઓરડામા ધુંડોતો કોકડો માલમ થઈશે. પણ તે સરવનુ જાણવું જાણે જાણી તાને જાણવુંછે તથા આ ચોપાનયામાં જગયા પણ નથી ખુદ આપુને સમજ દીએ. નાચ રંગની પુરાચો હમણા જવનુ તે તરફ લોભાયાથી માલમ પડતી નથી પરંતુ આખરમાં માલમ પડશે ને તે વખતે ખસતાવું કામ આવશે નહીંને હલાક થશે (હીદાયત)

એક માણસે યાહુદનો પહાડ જોયો તારેતે લેવા વાસતે ખસે આવી બુજેછે કે યાહુદના નાઢલા નાઢલા ટુકડા નીચે પડેલા છે. પણ ઉપર ઉચી કીમતના મોઢા મોઢા ટુકડા પડેલા છે તેને લેવું જોએ. એવું ધારી ઉપર ચડવા લાગ્યો. પણ તે પહાડના પતથર એવા તેજ હતા કે જે ચડે તેના પગ કપાતા તારે તે માણસે સારા જવેહરાતની લાલચે ઉપર ચડવું શરૂ કીધું જેમ ઉપર ચડતો ગયો તેમ તેમ તેના પગ કપાતા ગયા પણ એનો ખીયાલ જવેહરાત પર હોવાથી પગનું નુકસાન માલમ પડ્યું નહીં પછી જ્યારે ઉપર જઈ જવેહરાત ઉઠાવી નીચે આવવા લાગ્યો ત્યારે પેલા પગનું દરદ માલમ પડું જથી નીચે ઉતરી સખો નહીંને આખરે તાજ મરણ પામ્યો. એવી તરે દુનયાના નાચ રંગના રોકથી જે દીન તરફથી માણસ પડતું નથી પણ આખરે તે નુકસાન માલમ પડશે શોચો.

